

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegram Gazety Lwowskiej.

W i e d e ń, 27. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu wydziału finansowego ministrowie oświadczyli gotowość uszczuplenia budżetu, ile się okaże możliwem, jeżeli poprzednio przyjęte będą warunki rządu, a mianowicie: dozwoleń przenoszenia pojedynczych sum budżetu z jednej rubryki do drugiej (revirements), i zajęcie się budżetem na rok 1866 w ten sam sposób. Wydział finansowy uchwalił nieprzyjąć tych warunków, dopóki rząd nie oznaczy cyfry zmniejszenia budżetu. Poczem ministrowie opuścili posiedzenie. Wydział finansowy postanowił zająć się sam zmniejszeniem budżetu.

Część urzędowa.

(Składki na dotkniętych wylewem wód.)

Na wsparcie dotkniętych z. r. wylewem wód mieszkańców obwodu Przemyskiego zebrał c. k. urząd powiatowy w Baligródzie 10 zł. 20 c. i suma ta została odesłana na miejsce przeznaczenia.

Dla polepszenia dotacji nauczyciela w Połuchowie w obwodzie Złoczowskim, zobowiązała się gmina Połuchów dodawać do jego pensji rocznie 13 zł. 40 c., a gr. kt. proboszcz miejscowy ksiądz Emil Bohaczewski na czas swego teraźniejszego kapłańskiego urzędowania przyrzekł dawać po 3 zł. rocznie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o poparcie oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 13. stycznia 1865.

Na rzecz seminarium nauczycielskiego w gr. kt. archidiecezyi Lwowskiej złożyli: ks. Głodziński proboszcz w Lisowicach 50 c., ks. Bobikiewicz proboszcz w Dźiedoszycach 25 c., gmina w Dźiedoszycach małe 1 zł., ks. Łopuszyński proboszcz w Pobuku 50 c., ks. Rościecki proboszcz w Truchanowie 50 c., i ks. Trembicki proboszcz w Bolechowie 1 zł. 50 c.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 17go stycznia 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 28. grudnia r. z. uwolnić najlaskawiej c. k. konzula w Hongkongu G. A. Wienera na własną prośbę jego od piastowanego przez niego urzędu, a mianować w miejsce jego Gustawa Overbecka bezpłatnym konzulem tamże z prawem poboru przepisanych taryfą należytości konzularnych.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 20. grudnia r. z. zezwolić najlaskawiej na utworzenie honorowego konzulatu w Szanghaji w Chinach i mianować kupca Rudolfa Heinsena honorowym konzulem tamże z prawem poboru przepisanych taryfą tax konzularnych.

Ministerstwo stanu w porozumieniu z ministerstwami policji, finansów, sprawiedliwości i handlu, tudzież z węgierską, siedmiogrodzką i kroacką kancelaryą nadworną dozwoliło przełożonemu opactwa Molk Wilhelmu Eder, książęco-saskiemu rezydentowi ministeryalnemu baronowi Fryderykowi Boroch, weterynaryuszowi Dr. Rudolfowi Buchmüller, prywatyście S. Gottlieb, jeneralnemu sekretarzowi „Austrii“ K. Hessler, profes. akademii handlowej Dr. V. Klun, sekretarzowi c. k. uprzywilejowanego towarzystwa „Riunione Adriatica di Sicurtà“ Hugonowi Novach, właścicielowi fabryki Ignacemu Reger, księgarzowi Adolfowi Sallmeyer, sekretarzowi c. k. uprzywilejowanego towarzystwa „Nuova Societa commerciale di Assicurazioni“ i dyrektorowi towarzystwa zaliczkowego „Der Fels“ Leopoldowi Scholtze, właścicielowi dóbr Władysł. Szilany-Ulmann i adwokatowi nadwornemu i sądowemu Dr. Edwardowi Wiedenfeld założyć bank asekuracyjny dla bydła pod nazwą „Apis“ z siedzibą w Wiedniu, i zatwierdziło statuta tego stowarzyszenia.

Ministerstwo stanu zezwoliło w porozumieniu z innymi interesowanymi ministerstwami na urządzenie założonego przez Kaspra Polin, Salomona Cohen i spółników w Tryeście towarzystwa za-

bezpieczenia transportów „La fenice Triestino“ i zatwierdziło jego statuta.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. stycznia.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że Książę Arcybiskup wrocławski, którego diecezja obejmuje także terytoryum austriackie, podał już urzędownie encyklikę do wiadomości swego duchowieństwa, i ma to być pierwszy wypadek ogłoszenia encykliki w Austrii. Ogłoszenie obejmuje pismo kardynała Antonellego, encyklikę i syllabus.

O toku układów względem stosunku Austrii do związku celnego, które od dłuższego już czasu odbywają się w Berlinie, nie słychać dotąd jeszcze nic pewnego. Tylko Darmstadt. Ztg. donosi w artykule półurzędowym, który i z innego względu zasługuje na uwagę, że te układy są już na ukończeniu. Oto co pisze ten dziennik:

„Przy zawieraniu traktatów względem odnowienia związku celnego w roku zeszłym zrobiono jak wiadomo zastrzeżenie, że po ratyfikacji tych traktatów i po ukończeniu dalszych układów z Francją i z Anglią ma być zawarty obszerny nowy traktat zjednoczenia celnego. Ponieważ tedy układy z Francją są już ukończone, a układy z Austrią bliskie ukończenia, oznajmił rząd pruski przed kilkoma dniami innemu rządowi związku celnego projekt owego nowego traktatu zjednoczenia celnego, który przy najbliższem zebraniu się pełnomocników związku celnego ma służyć za podstawę obradom. Projekt ten, co się tyczy redakcyi jego, różni się od dotychczasowych traktatów związku celnego tem, że artykuły osobne, a po części także postanowienia protokołów konkluzyjnych przyjęte są do jawnego traktatu. Tym sposobem ułatwiony jest znacznie przegląd treści traktatów, który dzielił się dotąd na trzy rozmaite dokumenta, mianowicie jawny traktat, artykuły osobne i protokół konkluzyjny.“

Do Botschaftera piszą z Sztutgardy, iż rząd wirttembergski idąc za przykładem Bawaryi i Saxonii, znalazł sposobność wyrażenia rządowi austriackiemu, iż zgadza się na politykę jego w sprawie Księstw zaelbiańskich. Zważywszy zaś, iż i gabinet wiedeński wyrazić miał w ostatnim czasie zadowolenie swe z postawy średnich państw niemieckich, wnosić ztąd można, iż między Austrią a średnimi państwami zupełna panuje zgoda w zapatrywaniu się na kwestyę księstw i że Austriya przy załatwieniu tej kwestyi obstaje przy obronie praw związku niemieckiego.

W sprawie Księstw donosi Kreuztg., że stypulowana w traktacie pokoju z 30. października międzynarodowa komisya do uregulowania szczegółowych kwestyi finansowych, zebrała się już w Kopenhadze i rozpoczęła swoje prace. Członkami tej komisji są: radzca nadworny Luckenbacher (za Austrię), tajny radzca Meinecke (za Prusy) i radzcy państwa Fenger i Schovelin (za Danię).

W Paryżu wyszła broszura księdza Dupanloup, biskupa orleańskiego, pod tytułem „Konwencya 15. września i encyklika.“ Książdz Dupanloup występuje przeciw zakazowi ministeryalnemu, ogłoszenie bowiem encykliki powinno być albo zupełnie zakazane, albo też zostawiona być powinna wolność biskupom ogłoszenia jej wiernym. Dziś duchowni protestancy i żydowscy, dziś dzienniki komentować mogą dokumentu papieżkiego każdy w swoim sposobie, tylko duchowieństwu katolickiemu zabroniono komentować dokument, który ich najwięcej obchodzi, i który dla nich był przeznaczony. Biskup zaprzecza następnie, ażeby encyklika zawierać miała coś takiego, coby prawem krajowym sprzeciwiać się mogło. Lecz nawet i w takim przypadku minister nie winien był zakazywać publikacyi tego dokumentu.

Gabinet tuilleryjski pewną ma nadzieję pogodzenia Hiszpanii z rzesząpospolitą peruąską. Obydwie strony skłonne są do kompromisu i nie kładą żadnych przytwardzonych warunków. Hiszpania żąda pieniężnego wynagrodzenia, i to stanowi punkt najważniejszy. Anglia wspiera statecznie Francję w załatwieniu tego sporu.

Hrabia Władysław Plater, który mieszka w wili Vroelberg pod Zurrykiem, zaprzecza doniesieniu, jakoby dziennik Ojczyzna był jego organem, a zarazem oświadcza, że bezzasadnem jest zupełnie twierdzenie, jakoby dziennik ten, równie jak i drugi dziennik polski Wytrwałość pisał o powstaniu, które ma się rozszerzać na Zmudzi.

Prawosławny kościół rumuński ogłoszony został zupełnie niepodległym co do organizacyi i karności od wszelkiej innej władzy kościelnej. Zerwany więc jest wszelki związek jego z patriarchatem Konstantynopolitańskim, co jednak nie ma oznaczać schyzmu. Jedność dogmatyczna z kościołem konstantynopolitańskim utrzymana być ma i owszem za pośrednictwem jeneralnego synodu. Duchowieństwo mianować będzie członków synodu, metropolita będzie

miał udział w jego administracji. *La France* uważa akt ten księcia Kuzy jako czyn wielkiej doniosłości, jako ukonstytuowanie kościoła narodowego, dodając, że duchowieństwo rumuńskie pochwała krok ten książe. Nasuwa się tu kwestya, jak krok ten przez kościół grecki przyjęty będzie, jakim okiem Rosya nań się zapatrzy, idzie tu bowiem nie tylko o religijne lecz i o polityczne jego znaczenie.

Monarchia Austriacka.

Obwieszczenie.

Ponieważ podług odezwy c. k. władzy obwodowej lwowskiej z dnia 13. b. m. l. 151 zaraza na bydło rogate w lwowskim obwodzie zupełnie ustała, podaje się do powszechnej wiadomości, że z dniem dzisiejszym, targ na bydło rogate pożytkowe w tutejszym mieście znowu otworzony został.

Od Magistratu król. stol. miasta.

Lwów, dnia 24. stycznia 1865.

Wiedeń, 25. stycznia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy Pan z Arcyksięciem Franciszkiem Karolem i kilkoma adjutantami polował wczoraj przed południem w zwierzyńcu pod Hütteldorf. Polowanie trwało do godziny wpół do trzeciej. Na obiedzie danym przedwczoraj u Jej ces. Wysokości Arcyksiężny Zofii znajdowali się także Książę Aleksander Wirtemberski i Książę Mikołaj Wirtemberski c. k. pułkownik. Książę Mikołaj Wirtemberski miał przedwczoraj audyencyę u Najjaśniejszego Pana. Wczoraj był wielki obiad u Księcia Modeńskiego, na który byli zaproszeni wszyscy tu obecni Arcyksiężęta i Arcyksiężne tudzież Książę Filip Wirtemberski z małżonką.

Na wczorajszej recepcji u J. Ex. ministra wojny Fml. pana Frank znajdowali się: Arcyksiążę Albrecht, Ich Excelencye panowie ministrowie hr. Mensdorff, Schmerling, Mecsery, i wielu jenerałów.

(*Sprostowanie.*) *Jener. Kor.* pisze: „Pogłoski, które znalazły wstęp w rozmaitych krajowych i zagranicznych organach, prawdy o obradach politycznych i wojskowych, jakie podczas ostatnich odwiedzin Jego Królewicz. Mości Księcia pruskiego Fryderyka Karola na dworze cesarskim miały się odbywać pomiędzy kilkoma wysokimi osobistościami wojskowemi. Nie bez zamiaru nadmieniano także, że ministra spraw zagranicznych nie zapraszano do tych konferencyi.

Jesteśmy w stanie zapewnić, że te pogłoski są w całości zupełnie bezzasadne. Co się mianowicie tyczy Fm. barona Hessa, którego wymieniano jako jednego z uczestników tych mniemanych konferencyi, tedy możemy oświadczyć, że tenże dla słabości nie mógł nawet przedzej złożyć uszanowania swego Księciu, aż dopiero przy chwilowym spotkaniu się z Księciem w ostatnim dniu pobytu Jego Królewicz. Mości. Z wspomnionemi pogłoskami upadają też wszystkie różnorodne kombinacje, jakie przywiązywała do nich fantazyja polityki konjekturalnej.“

(*Sprawy parlamentarne.*) *Jener. Kor.* donosi: Jak się dowiadujemy od deputowanych, którzy byli obecni na wczorajszym posiedzeniu *wydziału finansowego*, toczyły się wczoraj obrady nad kwestyą redukcji budżetu. Ministrowie Schmerling, baron Mecsery, Lasser, Hein i Plener byli obecni i zabierali głos na przemian. Ze strony rządu podnoszą tę kwestyę podług wysokości niedoboru, jak go oblicza wydział. Deputowany Dr. *Taschek* wymienił sumę 25 milionów, gdy tymczasem inni przytaczali wykazaną przez komitet dziewięciu tego wydziału sumę 22 milionów jako kwotę niedoboru, a niektórzy deputowani radzili nawet pominąć całkiem oznaczanie sumy. Ale ponieważ ze strony rządu przykładano wagę do oznaczenia cyfry, nastąpiło głosowanie nad tem, i większością 17 głosów przeciw 10 oznaczony został niedobór na 25 milionów. Ministrowie oświadczyli potem, że muszą przerwać obrady, ponieważ przyjęcie wyższej cyfry niedoboru nad obliczone pierwotnie 22 miliony wymaga nowego naradzenia się rządu. Dalsze obrady wydziału finansowego naznaczone zostały na przyszły czwartek.

Włochy.

Rzym, 23. stycznia. Ojciec św. polecił przełożyć ostatnią encyklikę na wszystkie języki europejskie. — W przeszłym miesiącu aresztowano w Rzymie kilku awanturników, podejrzanych o knucie zamachu na życie kilku dostojnych osób. Dziennik *Unita cattolica* donosi teraz, że podejrzenie to było bezzasadne. Awanturnicy ci, to prości zbrodniarze z Ferrary, którzy się do Rzymu schronili w nadziei, iż się tam ukryć potrafią. — Król Franciszek II. neapolitański wydał list okólny do wiernych poddanych i stronników swoich, w którym ich wzywa do zgody i do unikania wszelkich między sobą zatargów, zapowiadając, że chwila powrotu jego na tron przodków chybić nie może, chociaż się może jeszcze odwlecze.

W Neapolitańskiem Piemontanie popełnili znów ohydne morderstwo. Porucznik Pelleri spotkał w lesie laika franciszkańskiego wracającego z kwesty, pod pozorem, że laik nosił żywność bandytom, porucznik kazał go aresztować i rozstrzelać. Wypadek ten tak bardzo ludność rozjątrzył, że prokurator sądowy wystąpić musiał ze skargą przeciw porucznikowi Pelleri, i w wniosku swoim żądał 16letniego ciężkiego więzienia. Sąd nie zgodził się z tym wnioskiem, lecz obżalowanego uwolnił, oświadczając, iż w danych

okolicznościach inaczej postąpić sobie nie mógł. Jakże to zaś były te okoliczności, sąd w wyroku swym weale nie wspomniał.

Niemcy.

Berlin, 24. stycznia. (*Rozprawy w izbach.*) W izbie deputowanych toczyły się dziś dalsze debaty nad adresem. Trybuny były przepełnione. Z ministrów byli obecni: Bodelschwing, Mühler, Selchow i hrabia Eulenburg. Wniosek względem odroczenia debaty adresowej dla słabości deputowanego Reichenspergera został odrzucony. Następnie otrzymał głos referent adresowy, deputowany *Twesten* i mówił: Wnioski mniejszości w sprawie adresów nie mogą być podług regulaminu uchylone i jak doświadczenie uczy rozdrażniają tylko debaty nad adresem. Projekt Reichenspergera odpowiada po części zdaniu większości. Powodzenia na zewnątrz niezmienną sytuacją; pojednanie jest pożądane, ale zupełnie wątpliwe, ponieważ rząd obstaje przy niezmiennem uznaniu reformy armii. Budżet wojskowy z roku 1863 został prawie o 3 miliony podwyższony; dawniejsze kroki rządu ku porozumieniu żądały zręczenia się prawa kardynalnego co do przyzwolenia pieniędzy. Obrady nad budżetem bywały przerywane i dowolnie nakręcane. — Przeciw projektowi Wagenera nadmienił Twesten, że prerogatywy absolutyzmu niezgadają się z konstytucyą i z wolnością ludu, gdyż rozdziela lud z koroną; natomiast zgadza się większość na to, że adres jest niepotrzebny.

Po krótkich uwagach kilku deputowanych zamknięto dyskusyę. Jako wnioskodawca nadmienił deputowany *Osterath*: Mowa od tronu jest wiele pojednawczą; droga, którą proponuje referent niedoprowadzi do porozumienia. On zaś otrzymał ze wszystkich części kraju głosy potwierdzające; nawet w izbie zgadzało się wielu z jego adresem.

Deputowany *Wagener* oświadczył: Izba nie powinna odpychać ręki, którą Król podaje. Izba chce stosunków duńskich i uzupełnia zachcianki konstytucyjne źle zrozumianem prawem pospolitem innych krajów. Nim przystąpiono do głosowania wyraził minister stanu, hrabia *Eulenburg* zadowolenie, że za przyczynieniem się referenta przypominał ten dyskusji lepsze czasy. Rdzeniem sporu jest kwestya wojskowa. Ministerstwo nie sprowadzało tego stanu, lecz zastało go już, a nawet nie byłoby go sprowadziło. Ale bez naruszenia praw korony nie można go już usunąć. Monarcha jest żołnierzem w całym znaczeniu, który pojmuje gruntownie ważność armii; nie odstąpi on przeto ani na włos od zasad reorganizacyi. Niechaj izba do walki o prawo budżetowe wybierze inny kamień probierczy, niż kwestya wojskowa; wtedy posłuży dwuletnia walka ku dobru ojczyzny i przyczyni się więcej do rozwoju konstytucyi, niżby sądzić można. Niechaj izba nie pozostawia tego swoim następcom, lecz przyłoży sama ręki do dzieła, ażeby Prusy stały się tak wielkimi, jak na to zasługują. — Głosowanie nie było imienne. Projekt adresu Reichenspergera odrzucony został 275 głosami przeciw 24, podobnież i projekt Wagenera.

Także w izbie panów, gdzie był obecnym prezydent ministrów p. Bismark, toczyły się dziś debaty nad adresem. *Gaffron* jako referent zalecał przyjęcie adresu, podobnież *Arnim-Boytzenburg* i *Krassow*. Ci dwaj żądali jednak, ażeby izba nie poruszała weale polityki zagranicznej i pochwaliła wewnętrzną politykę ministerstwa. *Krassow* podnosił przymierze z Austryą i przedstawiał, że partya postępową targa się na prawo korony i podkopuje wszystko istniejące; przy tem pochwalał on kroki rządu przeciw partyi opozycyjnej, radził izbie popierać rząd jak najusilniej i zalecał przyjęcie adresu bez wszelkiej poprawki.

Prezydent ministrów dziękował za zaufanie, wyrażone dla rządu w adresie izby panów. Mówił on: Podstawą wszelkich ustaw konstytucyjnych jest kompromis, a to tem bardziej w Prusiech, gdzie stoją obok siebie trzy równouprawnione czynniki. System powiększenia izby panów, jako szanę przeciw izbie deputowanych, jest nie do przyjęcia, gdyż odwodzi izbę panów od jej powołania jako świetnej korporacyi niezawisłej od polityki dziennej, i prowadzi do systemu jednoizbowego. Izba deputowanych zesłała uchwałą swoją z września 1862 z drogi wiodącej do kompromisu; rząd terazniejszy zastał nieporozumienie; chcąc je zatrzeć podług żądania izby drugiej, musiałby znieść reorganizacyę armii, a to jest nie podobnem. Następnie dziękował prezydent ministrów za uznanie zewnętrznej polityki gabinetu i mówił dalej: Żaden praktyczny mąż stanu nie może przedwczesnie ogłaszać nieprzeprowadzonych jeszcze projektów; może on tylko zapewnić, że interesa Prus będą jak najlepiej uwzględnione. Krew pruska nie płynęła na próżno. Liberalna prasa zarzucała rządowi przymierze z Austryą, i także druga izba uczyni to, ale przyszłość wyjaśni tę rzecz lepiej, niż dotychczasowe wypadki i terazniejszy jego oświadczenie. Gdyby nie ta droga, pozostawała tylko wojna związkowa i to obok Austrii jako mocarstwa prezydyalnego. Gdyby nawet byli mu powierzili prowadzenie wojny, nie byłoby przecież nasze plany względem organizacyi Księstw uwzględnione zostały w taki sposób, jak to uczyniła życzliwa sprzymierzona Austrya. Myśl, że byłoby potrzeba prowadzić wojnę za Prusy, prowadzi do polityki konjekturalnej i nie jest stosowna do dyskusyi. Na wszelki wypadek byłoby potrzeba opierać się tylko na wojskach pruskich, a zresztą na wojsku uieregularem. Jawność rozprawy nakazuje mu ograniczyć się na tem, co powiedział.

W końcu przyjęto adres 84 głosami przeciw 6.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 24. stycznia. (Otwarcie rosyjskiego gimnazjum. — Rozporządzenie policyi.) *Dzienn. Warsz. pisze:* Dziś w rocznicę otwarcia Moskiewskiego uniwersytetu, uroczystości otwarte zostały w Warszawie, gimnazjum ruskie i żeńskie progimnazjum z przygotowawczemi przy nich klasami. Przy otwarciu raczył być obecnym JW. hr. Namiestnik Królestwa Polskiego i wszystkie wyższe władze wojskowe i cywilne. Najprzewielebniejszy Joanicjusz, wraz z całym duchowieństwem miejscowem, odprawił dziękczynne nabożeństwo, z pokropieniem gmachu wodą święconą. Odśpiewano modły za długie lata dla Panującego Domu, Namiestnika Jego Cesarzkiej Mości, dla dobroczyńców, popierających ojczyzną oświatę, wszystkich uczących i uczących się. Przed rozpoczęciem modłów, dyrektor główny prezydujący w komisji oświecenia publicznego odczytał najwyższy ukaz o otwarciu tych szkół, a najprzewielebniejszy Joanicjusz powiedział odpowiednią mowę okolicznościową, którą spodziewamy się podać jutro.

Po skończeniu nabożeństwa, dyrektor szkoły Orłowa miał przemowę, którą również podamy jutro. Po odśpiewaniu hymnu narodowego *Boże Cesarze chroń*, wykonanego przez chór śpiewaków arcybiskupich, wszyscy obecni na uroczystości zaproszeni zostali na śniadanie do honorowego kuratora gimnazjum, rzeczywistego radcy tajnego Funduleja.

Ze sprawozdania odczytanego przez dyrektora Orłowa dowiadujemy się, że w ostatnich czasach w szkole ruskiej znajdowało się 190 chłopców i 90 dziewcząt. Obecnie z liczby zamówionych nauczycieli przybyło 12-tu, zapisało się do gimnazjum 130 chłopców, a do klasy przygotowawczej 63; do progimnazjum dziewcząt 61, do klasy przygotowawczej 47.

(„Gazeta polic.” ogłasza co następuje: Stosownie do obowiązujących przepisów w pokojowym normalnym położeniu miasta, a tembardziej w obec wojennego stanu, wszystkie widowiska, przedstawienia, koncerty, bale, zabawy, większe zebrania w domach prywatnych z powodu wesel, chrzcin, imienin i t. p., śniadania, obiady i kolacje z muzyką lub bez takowej, jeżeli zebranie poprzedzone jest rozsyłaniem biletów i w ogóle wszystkie prywatne zebrania osób, z jakiegokolwiek bądź powodu w jedno miejsce inwitowanych, powinny być wcześniej policyi meldowane i tylko za jej zezwoleniem dopuszczane być mogą; — że zaś dość często dostrzeżone jest niestosowanie się do wzmiankowanych przepisów, co pozbawia policyę możności wypełniać swój obowiązek co do rzeczonych zebrań i czuwać nad należnym porządkiem w widokach zawsze zabezpieczenia mieszkańców od szkodliwych częstokroć następstw, jakie z braku zewnętrznego nadzoru policyjnej służby wyrażać się zwykły, wszystko to zniewala mnie oznajmić mieszkańcom miasta, że we wszystkich wskazanych wyżej wypadkach publicznych lub prywatnych zebrań, takowe najpóźniej w przeddzień mającego nastąpić zebrania, powinny być meldowane policmajstrowi właściwego oddziału, dla pozyskania jego zezwolenia; niezależnie wszakże od tego, wszystkie publiczne bale, koncerty, lub przedstawienia, przez afisze lub gazety ogłaszane, nie mogą być inaczej przedsięwziętymi jak za piśmiennem na każdy raz mojem upoważnieniem.

Warszawa, d. 7. (19.) stycznia 1864 r.

Świty Jego cesarsko-królewskiej Mości jen.-major, *Frederiks.*

Rosya.

(Komitet syberyjski.) *Czytamy w Inwalidzie ruskim:* W imiennym najwyższym ukazie, wydanym do rządzącego senatu, dnia 31. z. m. grudnia, za własnoręcznym Jego cesarskiej Mości podpisem wyrażono: Uznając za pożyteczne komitet syberyjski przyłączyć do komitetu ministrów rozkazujemy: 1) wszystkie w ogóle interesa Syberji dotyczące, które na zasadzie istniejących obecnie postanowień, wnoszone są do komitetu sybirskiego, wnosić nadal do komitetu ministrów, i 2) korespondencyę co do tych interesów skoncentrować w kancelaryi komitetu ministrów, z warunkiem aby wszystkie obowiązki, jakie pod względem komitetu sybirskiego należą do zarządzającego interesami takowego, włożone były na zarządzającego interesami komitetu ministrów.

Kronika.

(Dziesiąta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego roku 1865). PP.: Br. Egk, c. k. rotmistrz, 50 c., Karol Philipp, c. k. dyrektor kasy 1 zlr., Waleryan Holtzer 50 c., F. Rik 40 c., J. Justian 2 zlr., Julia hr. Dzieduszycka 1 zlr., D. M. K., 1 zlr., Karolina Alzner 4 zlr., Jan Honczik 1 zlr., Alojzy Bielański 1 zlr., Anna Heusler 50 c., A. Sti. 20 c., Józef Daubner 20 c., M. T. 20 c., Sabina Rauch 30 c., Władysław Semetkowski 1 zlr., T. Niewiadomski 1 zlr., Józef Reczuszyński 50 c., Michał Palmarin 50 c., Karol Schubuth 1 zlr., Karolina Schubuth 1 zlr., Saban, c. k. komisarz woj. 1 zlr., Leon Walewski 1 zlr., Alex. Sliwińska 1 zlr., E. Winiarz 1 zlr., Zahrzewski 1 zlr., Frankowicz 50 c., Paw. 42 c., Orzechowski 30 c., Prachil 2 zlr., Kadyi 20 c., J. Nawratil 20 c., Przytyka 10 c., Jandaurek 10 c., Fabijańska 10 c., Gostyński 10 c., Bartmański 20 c., Piasecki 10 c., Koppel 20 c., Boszezyński 10 c., J. Stańnikiewicz 30 c., M. Janewicz 50 c., K. G. 35 c., Dejmia 1 zlr., J. T. 35 c., Petronela Gajewska 2 zlr., Baczewski 1 zlr., Magd. Hubricht 1 zlr., Karol Joseph 2 zlr., Netrebska 1 zlr., Kaz. hr. Mięczyński 1 zlr., K. Szlegiel 1 zlr., J. Franz 50 c., Borkowski 50 c., C. U. Z. 50 c., M. Król 50 c., Hobert 50 c., Hahn 1 zlr., Michał Gerl 1 zlr., Walenty Orzechow-

ski 1 zlr., A. Hütter 20 c., N. N. 20 c., R. L. 30 c., J. Wenser 40 c., Jan Götz 1 zlr., Adam Miłaszewski 2 zlr., A. H. 50 c., Jakób Duma 50 c., Mikołaj Paduch 50 c., L. K. 60 c., Michał Dymet 1 zlr., Dimlowa 50 c. — Razem 53 zlr. 12 c., do tego z poprzednich list 906 zł. 93 c. zebrano razem 969 zł. 5 c.

(Pożary.) W nocy z 6. na 7. b. m. spłonął w Wiszence małej, w powiecie Janowskim dom włościanina Harasyma D. z wszystkimi budynkami gospodarskimi i całym plonem przeszłorocznym.

Dnia 17go b. m. spłonął w miasteczku Janowie dom Grzegorza W. i stodoła do tego należąca. Przyczyną pożaru była, jak się zdaje, nieostrożność domowników.

(Proudhon) urodził się w roku 1809 w Besancon i był najstarszym synem ubożego bednarza. Będąc najprzód zecerem uczył się sam, i udało mu się w roku 1840 uzyskać za swoje dzieło „Essai d'une grammaire générale“ trzyletnią pensję w kwocie 1200 franków od akademii w Besancon. W roku 1838 przybył do Paryża, gdzie pisywał artykuły do Katolickiej Encyklopedyi, i napisał zadanie konkursowe „o czeczeniu niedzieli“, które ogłosiła akademii w Besancon; tej samej akademii posłał on także swój memoriał pod napisem: „Co jest własność?“ To pismo zrobiło największe wrażenie, gdyż zaczynało się od zdania: „Własność jest kradzieżą.“ Zostawszy po rewolucyi lutowej reprezentantem ludu, był z początku bardzo popularny, ale wkrótce przekonał się sam, że był zdolniejszym do pióra niż do mownicy. Dnia 23. listopada 1848 zaczął wydawać dziennik „Le peuple“ (lud), który od 1. listopada 1849 przybrał tytuł: „Voix du peuple“ (głos ludu), a od 1. czerwca 1850: „Peuple 1850“; ale dziennik ten przestał wychodzić już w październiku skutkiem liczących procesów prasowych. Proudhon spierał się z całym światem, z Ledru Rollinem, Louis Blancem, Lamartinem, Cabetem, Considerantem, Cavaignacem itd.

W marcu umknąwszy do Genuy a w czerwcu powróciwszy do Paryża osadzony został w Saint-Pelagie, i ożenił się w więzieniu, z kąd wydawał rozmaite broszury i pisma sporne. Dnia 4. czerwca 1852 został uwolniony. Napisał książkę podręczną o operacjach giełdowych, która doczekała się kilka wydań i broszurę: „O sprawiedliwości w rewolucyi i w łóściele“, którą poświęcił kardynałowi arcybiskupowi Mathieu; skazany na 3 letnie więzienie i 4000 fr. kary pieniężnej schronił się do Brukseli, gdzie mu jednak z końcem roku 1860 oznajmiła ambasada francuzka darowanie kary. W ostatnich czasach zbijał, jak wiadomo, silnie zasady narodowości jako normy nowej organizacji Europy, a jego polemika przeciw usiłowaniam Włochów i Polaków zakwadała go w nie jeden spór. Całym swoim kierunkiem duchowym zbliżał on się w ogóle więcej do Niemców niż do Francuzów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 5go stycznia. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:				
	Sanok	Krosno	Dukla	Lisko	R. manów
	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.
	waluty austriackiej				
Mec pszenicy	3 30	3 44	3 40	3 25	4 .
„ żyta	2 30	2 27	2 20	2 25	2 20
„ jęczmienia	1 76	1 94	2 .	1 75	2 .
„ owsa	. 80	1 29	1 .	1 .	1 .
„ hreczki	. .	2 40	. .	. .	. .
„ kukurudzy	. .	3 75	. .	. .	. .
„ kartofli	1 76	1 20	. .	1 20	. .
Cetnar siana	. 72	2 .	1 .	1 20	1 20
„ wełny	. .	. .	. .	. .	. .
„ nasienia koniczu	. .	30 .	. .	. .	. .
Sąg drzewa twardego	4 40	8 .	5 .	5 .	6 .
„ „ miękkiego	3 .	6 .	3 20	2 20	4 .
Funt mięsa wołowego	. 14	. 11	. 10	. 11	. 12
Mas okowity	. 60	. 80	. 55	. 50	. 60

Ostatnia poczta.

Berlin, 24. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych proponowali Schultze-Delitsch i Faucher, ażeby izba przyjęła następujący projekt ustawy: „Postanowienia §§. 181. i 182. ustawy przemysłowej z 17. stycznia 1845 względem prawa asocjacyi pryncypałów i robotników, zostają zniesione.“ — Deputowany Rvenne wniósł interpelacyę: Czyli i kiedy przedłoży rząd reprezentacyi kraju do potwierdzenia król. rozporządzenie z 20. czerwca 1864 względem przyzwolenia regulaminu zdobyczy morskich.

Hamburg, 24. stycznia. Otrzymana tu gazeta berlingska zaprzecza doniesieniu w *Kieler Ztg.*, jakoby duński bank narodowy wzbraniał się płacić procentów od szleswicko-holsztyńskich bonów skarbowych. Bank narodowy w Kopenhadze i bank filialny w Flensburgu wypłaciły procenta. Ten sam dziennik donosi: Komisya do regulacyi granic zebrała jest w Ribe. — Guldencrone ma tak długo sprawować urząd pełnomocnika w Berlinie, dopokąd niebędzie mógł poseł objąć tę posadę.

Berlin, 25. stycznia. *Prov. Corresp.* pisze: „Książę Fryderyk Karol miał kilkakrotnie dłuższe konferencye z Jego Mością Cesarzem Austrii sam na sam, lub przy udziale najbliższych osoby cesarskiej jenerałów. Odwiedziny Księcia, chociaż nie łączyły się

z niemi pewne cele polityczne, przyczynily się z pewnością do tego, by umocnić pocieszający węzeł braterstwa i przymierza związkowego.

Madryt, 24. stycznia. Rada ministeryalna postanowila dzisiaj, z ustawy względem poboru podatku zgóry zrobić kwestyę gabinetową.

Paryż, 25. stycznia. Monitor wieczorny donosi, że senat i ciało prawodawcze zwołane są na dzień 15. lutego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. stycznia.

Hotel George: PP. Zagórski Miecz., z Podbuża. Hotel europejski: Br. Ottinger Gust., c. k. pułkownik, z Tarnopola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. stycznia.

PP. Derza Jul., do Korowicy. Duczyński Jul., do Żukowa. Ks. Lubomirski Stan., do Rosy.

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: Juliusz Cezar, tragedia w 5 aktach W. Szekspira, przekład Adama Pajgerta.

Jutro teatr niemiecki: Die Hugenotten, wielka opera w 5 aktach Pierwszy występ gościnny p. Minny Peschka Leutner z Dessau.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. stycznia 1865.

Table with meteorological data including time, barometer, temperature, wind direction, and atmospheric conditions.

Kurs Lwowski.

Dnia 26 stycznia

Table with exchange rates for various currencies like Dukat holenderski, Dukat cesarski, and Galicyjskie obligacje.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. stycznia.

Table with telegraphed exchange rates for items like 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, and Londyn.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. stycznia.

1. Bług publiczny. (Za 100 zł.)

Table with public debt rates for various periods and currencies, including Austrian and Prussian notes.

Table with exchange rates for various regions like Kar., Krajin i Wyb., Węgier, Banatu Tem., Kroacyi i Slawonii, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowina.

Z klauzula wylos. w r. 1867 71 — 71.50 Banat Temesz. 70.50 70.60

Table with debt rates for Tyrolin, Salcburga, and Krainy.

2. Stan oblig. domestykain. Po 3% za 100 zł. 26.50 27.50

3. Akcye. (Za sztuke.)

Table with stock exchange rates for Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, and various railway and industrial stocks.

pień. towar. dito II. emis. po 200zł.m.k. — — — —

Table with stock exchange rates for Kolej Budehradzka, Kolej Aussig. - Ciepl., Kol. Bern. Ross., etc.

2. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Table with mortgage rates for Banku narod. i Gal. Tow. kred. w w. a.

3. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with first mortgage rates for Kolej Elzbiety, Kolej poln., etc.

pień. towar. Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. . . . . 95.50 96. —

3. Losy. (za sztuke.)

Table with lottery rates for Inst. kred. dla handlu, Tow. żeg. par. na Dun., etc.

Weksele. (Na 3 miesiące.)

Table with exchange rates for Amsterdam, Augsburg, Berlin, Wroclaw, Frankfurt, Genua, Hamburg, etc.

(31 dni po okazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł. — — — —

Kurs wloz.

Table with gold and silver rates for Dukaty ces. men., korona, rosjski imperyal, etc.